

SUMMUM

Georg L. Petersen, miðlafólk, blaðstjóri:

39 stig og føroyskur matur í Kroatia

Vit royna so ofta tilber at ferðast til Kroatia um summarið.

Pápi Katarinu, konu mína, er kroati, og tí er upplagt at vitja tann vegin. Soleiðis er eisini í ár, og vit komu beint í ógvusligan hita, eini 39 stig. Vit royna at njóta sólina, men mitt hvíta hold tolir ikki alt ov nógv í senn, og tá kann vera gott at seta seg inn um eina løtu at lesa. Eg havi lisið bókina um Astrup, og farið nú í gongd við hana um Trump, Fire and Fury.

Einaferð áður havi eg havt turra grind við mær til Kroatia at bjóða pápa Katarinu, Vlado, pápabeiggjanum, Bruno, og konunu, Georgia – ja, vit eita næstan tað sama, men her stavast hon Ðurða. Teimum dámdu føroyska matin seinast, men tað var uttan spik. Hesaferð hevði eg eisini vakumpakkað spik. Ólavsøkukvöld settust vit so á terrassuna at njóta matin – og bingo! Eftir stuttari løtu var lykkjan og spikið etið, og eg havi varhugan av, at tey kundu etið meira. Snapsin hevði eg ikki við, men ein vælkøldur slivovic (blommubrennivín) virkaði fint saman við góða kroatiska ølinum og víni.

Ein fin ólavsøku í bakandi sól og stuttum buksum.

Júst her vit búgva eru fá ferðafólk. Talan er um eina fjallabygd, Viskovo, sum liggur uttanfyri stórbýin Rijeka. Vit hava verið ein túr í lítla býnum Vrsar, sum liggur á hálvoygni Istria, og har eru nakað fleiri ferðafólk, uttan at vit tó vórðu yvirrend. Eitt fantastisk land, og eg trúgvi, at mangir føroyingar høvdu kenst seg heima í mongu tunlunum, sum hava ein standard a la føroysku undirsjóvartunlarnir. Tað kostar at koyra longu strekkini, og túrurin til Vrsar kostaði okkum einar 110 krónur aftur og fram í avgjældum, men afturfyri verður bjóðað eitt gott og væl hildið veganet, so tær pengarnir vóru væl latnir.

Nú skulu vit bara njóta næstu dagarnar í sólini. Kanska gloypi eg um nakrar bøkur afturat, tá sólin gerst ov ágangandi. Og ein túrur til okkurt pizzeria at keypa eina pizza fyri 35 krónur, og eina ½ litur øl fyr 12 krónur, ella eina sodavatn fyr 15 krónur, at slökkja tostan við.

Jú, ferian er góð.

Eivør Pálsdóttir, tónleikari:

Nøgð og eitt summar ríkari

Hóast eg nú í mong ár havi búð í Keypmannahavn, so eri eg nærum hvørt einasta ár komin heim til Føroyar um summarið. Tað kennist, sum at einki summar veruliga er byrjað, áðrenn eg havi verið heima og heilsa uppá mínar kærar vinir og familju, og so ikki minst smálombini, gulu sóljurnar og tey grønu fjøllini.

Summarið í ár hevur tó verið ein blanding av festivalkonsertum, og so tað at vera heima á klettunum.

Eg havi ferðast eitt sindur aftur og framm, millum annað spældi eg í Spania beint áðrenn Ólavsøku, og nú eri eg á veg til Hollands, har eg framfari á einum festivali, áðrenn leiðin gongur aftur til Danmarkar.

Hóast at hettar summarið kanska hevur kenst styttri, enn onnur summur, so havi eg tó fingið føroyska summarið inn í hjartað. Bæði G! festivalin og Ólavsøkuna fekk eg eisini við, umframt nógvar góðar løtur saman við familju og vinfólki. Nú gongur leiðin aftur til Danmarkar, har eg fari at arbeiða víðari við míni komandi fløguútgávu, og eg kenni meg nøgda, og eitt summar ríkari.

Kim Hansen, tónleikari:

Summar, sól og serøl

Eg minnst ikki so væl, hvat eg havi gjørt í summar, tí eg hyggi meiri fram, enn aftur, men lat meg nú royna at hyggja eitt sindur aftur um bak.

Jú, eg minnst vit spældu úti á Tinganesi í samband við eina kravgongu um ferðasambandið til Nólsoyar, sum liggur so ofta í skeljasori. Tað hevur eisini fingið mitt sosialdemokratiska hjartað til at umhugsa at velja til høggu komandi val!

Annars havi eg gjørt tað sama, sum undanfarin ár, spælt til ymisk tiltøk, bæði alment og privat. M.a. eitt brúdleyp á einum slotti á Fjóni í Danmark. Tað var ein frálíkur túrur. Eg var og vitjaði góð vinfólk í Jútlandi nakrar dagar áðrenn, og veðrið var av tí allarbesta. Síðan komu konan (eg kalli hana konan, sjálvt um vit ikki eru gift enn, og liva í synd, tí hon hevur hildið meg út í 23 ár) og dótturin niður, tí dótturin skuldi spæla á Danacup. So har fekk eg tveir deiligar dagar í brennandi sól saman við teimum, áðrenn eg fór heim til Føroya aftur at spæla konsertir á Summartónum.

Ólavsøkan var av tí allarbesta. Familja, vinir og kenningar komu á gátt við góðum lagi, og onkur løta fór eisini uttanfyri í túninum við sangi og spæli á Ólavsøku. Og frálíkt, at sonurin, sum spælir fótibólt í Íslandi, kom heim nakrar dagar á Ólavsøku.

Tá stundir og veðrið hava verið til tað, so havi eg sett meg uttanfyri í garðinum undir mínari markisu við einari góðari serøl, og góðum tubbaki, at lummafilosofera eina løtu, áðrenn eg eri farin til songar, ella kanska havi eg sett meg innar til telduna at leggja til rættis okkurt lag fyri onkran.

